

ת"פ 61103/09/14 - מדינת ישראל נגד יחזקאל אנג'ל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27 אוקטובר 2015

ת"פ 61103-09-14 מדינת ישראל נ'
אנג'ל
לפני כב' השופטת תרצה שחם קינן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יחזקאל אנג'ל

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרון אדרי

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד תומר אהרון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

האישום

1. הנאשם הודה והורשע על פי כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

הנאשם הודה לאחר שנשמעו עדי תביעה לרבות המתלונן, ולאחר שכתב האישום תוקן באופן שנמחקה ממנו עבירת התקיפה, אשר יוחסה לנאשם מלכתחילה.

על פי עובדות כתב האישום ביום 28.12.13 איים הנאשם על שופט כדורגל, קטין בן 16 (להלן: "המתלונן") במהלך משחק כדורגל בו שיחק בנו. הנאשם השמיע את האיומים מספר פעמים כלפי המתלונן.

תסקיר שירות המבחן

2. הנאשם כבן 49, נשוי ואב לשלושה. מתסקיר שירות המבחן עולה כי לדברי הנאשם היה נתון בחרדה גדולה לשלומם של בנו, ולנוכח החרדה התקשה לשלוט בהתנהגותו ואיים על המתלונן. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן חרטה על התנהגותו.

3. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם נורמטיבי, בעל ערכים חיוביים בכל הנוגע לשמירה על גבולות החוק וכי התנהגותו במהלך האירוע אינה מאפיינת את התנהגותו בדרך קבע ואת מהלך חייו. נוכח רמת הסיכון הנמוכה להישנות ביצוע עבירות אלימות, הנשקפת מהנאשם; היותה של העבירה ראשונה ויחידה; תעסוקתו היציבה; המסירות והאחריות אותה מגלה הנאשם כלפי בני משפחתו; האחריות בה נושא על התנהגותו; הכרתו בתוצאות מעשיו אשר באה לידי ביטוי בנכונות לבצע עונש בגין כך על דרך של שירות לתועלת הציבור ועל מנת למנוע פגיעה בדימויו העצמי ובתפקודו התעסוקתי המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו שירות למען הציבור בהיקף של 140 שעות.

טיעוני הצדדים

4. עמדת ב"כ המאשימה להרשעה. ב"כ המאשימה טען כי המלצת שירות המבחן אינה מתיישבת עם האמור **בהלכת כתב**. הנאשם הודה והורשע בעבירת איומים, כאשר איום על שופט כדורגל, אשר היה קטין באותה העת. עוד לדבריו, מדובר בפגיעה בתחושת הביטחון של השופט והנוכחים במגרש. ב"כ המאשימה טען למתחם עונש הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר למשך ששה חודשים. בהעדר פגיעה קונקרטית בנאשם, עצמאי בעבודתו ולאור מדיניות התביעה, לפיה יש להחמיר בתיקי אלימות בתחום הספורט, יש לטעמו של ב"כ המאשימה להותיר את ההרשעה על כנה. לאור התסקיר החיובי התביעה עתרה להטלת מאסר מותנה ושירות לתועלת הציבור כפי שהמליץ שירות המבחן.

5. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם בן 49 נשוי ואב לשלושה, נעדר עבר פלילי. ב"כ הנאשם הצביע על פגיעה הצפויה לנאשם במידה ויורשע, שכן הינו עצמאי בתחום מיזוג האוויר המבקש להירשם כקבלן רשום. עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם לא יוכל לקבל אשרת כניסה לארצות הברית שם עובד אחיו באותו התחום.

דין והכרעה

ביטול ההרשעה

6. הכלל הוא כי מי שהובא לדין ונמצא אשם יורשע במיוחס לו. ביטולה של הרשעה מהווה אמצעי חריג בו יעשה בית המשפט שימוש בנסיבות חריגות ויוצאות דופן. על פי ההלכה הפסוקה, על מנת לבטל הרשעה בעניינו של נאשם בגיר, על בית-המשפט לבחון הצטברותם של שני תנאים מרכזיים: ראשית, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. ושנית, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו: ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**

(להלן: "עניין כתב") וכן ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.4.2014).

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר שהוצג לעיוני, הגעתי למסקנה כי בנסיבותיו המיוחדות של מקרה זה, על אף היותו מקרה גבולי, ניתן ונכון להורות על ביטול ההרשעה.

8. בכל הנוגע לסוג העבירות ולנסיבות ביצוען - על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, איים הנאשם על המתלונן, אשר שימש שופט במשחק כדורגל בו לקח חלק בנו של הנאשם.

כאמור, הודה הנאשם לאחר שנשמעו עדי התביעה, לרבות המתלונן הצעיר ואביו. התרשמתי כי האב ואף המתלונן עצמו, ביקשו להעצים מעט את חלקו של הנאשם באירוע. מעדותו של המתלונן בבית המשפט עולה כי הורים נוספים התלהמו מחוץ למגרש ואיימו על המתלונן. בשלב מסוים, כך לדברי המתלונן, החלה להתפתח אלימות בין השחקנים (ילדים בכיתות ה-ו ת.ש.ק.). המתלונן אישר כי אכן בנו של הנאשם נפצע במהלך המשחק, עובדה אותה לא ציין בהודעתו במשטרה, עם זאת לדבריו ביקש בנו של הנאשם להמשיך לשחק.

מדו"ח העימות, אשר נערך בין הנאשם לבין המתלונן, עולה כי הנאשם הביע חרטה בפני המתלונן. עורך העימות מצא לנכון לציין בסוף דו"ח העימות כי **"העימות נערך בצורה רגועה מאד מצד החשוד ואף ניסיון להביא להבנה את המתלונן שהוא דאג לבנו הקטן שהותקף במשחק"**. חרף האמור בדו"ח העימות, אמר המתלונן בדיון כי אינו זוכר שהנאשם התנצל וכי כשיצא מהחדר בו נערך העימות, לא חש כי הנאשם התנצל בפניו.

9. בפסק דינו בעניין כתב, התייחס כב' השופט לז' לשיקולי שיקום הנאשם אל מול שיקולים שבאינטרס הציבור, השמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. בין שיקולי השיקום אותם יש להביא בחשבון בהחלטה שלא להרשיע מנה כב' השופט לז' את השיקולים הבאים: **"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם"**.

10. צודק ב"כ המאשימה בטיעונו לפיו יש לראות חומרה יתרה בעבירות המבוצעות במהלך משחקי כדורגל, בפרט בהיותו של המתלונן, שופט קטין ובנסיבות בהן התלהמו כנגד המתלונן הורים נוספים מחוץ למגרש. עם זאת אין להתעלם מכך שהנאשם התנצל בפני המתלונן כבר במהלך העימות שנערך בין השניים והסביר, עוד בחקירתו במשטרה, כי היה נסער משום שבנו נחבל במהלך המשחק. נסיבות אלה, נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, מאפשרות לטעמי לשקול ביטולה של ההרשעה (ראו עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 15775-02-12 סידי נ' מדינת ישראל (5.6.12) וכן ע"פ (מח' ב"ש) 1061-09-11 גבאי נ' מדינת ישראל (11.7.12)).

11. בכל הנוגע לתנאי השני בהלכת כתב שעניינו פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, המליץ שירות המבחן להימנע

מהרשעתו של הנאשם, בין היתר על מנת למנוע פגיעה בדימויו העצמי של הנאשם ופגיעה בתפקודו התעסוקתי בעתיד. לקחתי בגדר שיקולי את גילו של הנאשם, את היותו נעדר הרשעות קודמות, היותו אב לילדים, עבודתו כעצמאי בתחום מיזוג האוויר, רצונו להתפתח בתחום והרצון להירשם כקבלן עצמאי ואת האפשרות שהרשעתו עלולה לפגוע ביכולתו להשתקם, להתפתח בתחום המקצועי ולכלכל את בני משפחתו. בנסיבות אלה דומני כי ההגנה הצליחה להצביע על אפשרות לנזק תעסוקתי שעלול להיגרם לנאשם בגין הרשעתו, אם כי אין מדובר בפגיעה וודאית.

12. הנאשם כאמור נטל אחריות מלאה למעשיו. אמנם הנאשם הודה בבית-המשפט לאחר שמיעת עדי התביעה, עם זאת לאחר שנשמעו העדים, תוקן כתב האישום לקולא, באופן שנמחקה ממנו עבירת התקיפה, אשר יוחסה לנאשם מלכתחילה.

13. לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי מן הראוי לסיים את ההליך תוך ביטול הרשעת הנאשם.

14. בנסיבות המקרה אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם ביצוע שירות לתועלת הציבור, בהיקף שעות שונה מכפי שהמליץ שירות המבחן.

סוף דבר

15. אשר על-כן, אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם ומחייבת אותו לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות.

הנאשם יבצע את עבודות השל"צ במסגרת מרכז קהילה "קריית גנים" בראשון לציון, בתפקידי תחזוקה ומיזוג. הנאשם מוזהר בזאת כי היה ולא ימלא אחר הוראות הצו ניתן יהיה לבטל את הצו, להרשיעו ולהטיל עליו עונש בגין העבירה אותה ביצע.

שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

16. כמו כן יפצה הנאשם את המתלונן בסך של 1,500 ₪, אשר יופקדו במזכירות בית המשפט עד ליום 15.11.15. ב"כ המאשימה ימציא את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ו, 27/10/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

תרצה שחם קינן , שופטת